

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.III.30.067/2025/10.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Némethy Ügyvédi Iroda cím1

Az I. rendű alperes: alperes1

A II. rendű alperes: alperes2

A III. rendű alperes: alperes3

A IV. rendű alperes: alperes4

Az V. rendű alperes: alperes5

A VI. rendű alperes: alperes6

Az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű alperesek képviselője:

dr. Tóth István ügyvéd cím2

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 5.Gf.40.015/2024/9. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Szegedi Járásbíróság a 18.G.40.004/2021/183. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 736.583 (hétszázharminchatezer-ötszáznyolcvanhárom) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes – a 2006. november 8-án benyújtott finanszírozási kérelmét, majd az arra 2006. november 10-én adott hitelajánlat elfogadását követően – 2007. január 18-án kölcsönszerződést kötött a felperes jogelődjével, a L. Zrt.-vel (a továbbiakban: felperesi jogelőd). A felperes jogelődje a kölcsönszerződésben az akkor a II. rendű alperes

tulajdonában álló, cím3 hrsz.-ú ingatlan 306/1000 tulajdoni hányada megvásárlásának finanszírozására vállalta 28.000.000 forint pénzkölcsön nyújtását.

[2] A kölcsönszerződés tartalmazta a folyósítandó kölcsön összegét (28.000.000 forint), a THM mértékét (8,40 %), a 7. pontban a mértékadó devizanem megjelölését (CHF), a 8. pontban pedig azt, hogy a kölcsön visszafizetését az I. rendű alperesnek 2007. február 5-től 2015. január 5-ig 96 hónapon keresztül havi 383.926 forint részletekben kell teljesítenie, az összes törlesztőrészlet 36.856.896 forint.

[3] A szerződés rögzítette, hogy az egyedi kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdéseket a szerződés elválaszthatatlan részét képező, a felperes jogelődje hitelezési tevékenységére vonatkozó HIT/2006.05.31/IFI számú üzletszabályzata (a továbbiakban: üzletszabályzat) tartalmazza (3. pont). Az I. rendű alperes nyilatkozott, hogy az egyedi kölcsönszerződésben, az annak elválaszthatatlan részét képező jelzálog- és opciós szerződésben, valamint az üzletszabályzatban foglaltakat megismerte, megértette és azokat magára nézve kötelezőnek ismeri el. Elismerte egyúttal az üzletszabályzat átvételét is a szerződés aláírásával (4. pont).

[4] A gépjárműjavítás, -karbantartás főtevékenységgel bejegyzett I. rendű alperes kipufogók gyártásával és szervizelésével foglalkozott, ebből a célból volt szüksége a kölcsönből finanszírozott ingatlanra is.

[5] A IV. rendű alperes az I. r. alperes beltárgya és vezető tisztségviselője, a III. rendű alperes pedig a kültárgya, akik így vállalták a fenti kölcsönszerződéssel összefüggésben biztosíték nyújtását.

[6] Az I. rendű alperes kölcsönszerződésből eredő kötelezettségét a felperes jogelődje javára opciós jog és jelzálogjog, valamint készfizető kezességvállalások is biztosították.

[7] A felperes jogelődjét jelzálog- és opciós jog illette meg a cím4, ... hrsz.-ú kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan 306/1000 tulajdoni hányadára, továbbá a cím4, cím5 hrsz. kivett lakóház megnevezésű ingatlanra. Biztosíték volt továbbá a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű alperesek és a per korábbi V. rendű alperese, Sz.R.né készfizető kezességet takaró garanciavállalása.

[8] Az üzletszabályzat meghatározta az I/11.) pontban a mértékadó devizanem fogalmát – az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott devizanemként –, az I/12.) pontban a mértékadó kamatlábat, az I/14.) pontban az árfolyamot, az I/16.) pontban a mértékadó árfolyamot – mint a mértékadó devizanem vételi árfolyamát az egyedi kölcsönszerződés napján –, az I/17.) pontban a kamatváltozás három típusát [Kamatváltozás I.: A mértékadó kamatláb százalékos értékének a pénzpiacra bekövetkezett változása függvényében, a hátralévő törlesztőrészletek összegét érintő kamatkülönbözet. Kamatváltozás II. (árfolyamváltozás): A mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbözet: Kamatváltozás II. = fizetési kötelezettség x ((fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam / mértékadó árfolyam) -1). Kamatváltozás III.

(árfolyamváltozás): A kölcsönszerződés futamidő lejárta előtti megszűnésekor fizetendő – ki nem terhelt – kamatkülönbözet, amelynek mértéke a szerződés megszűnésének eseteit szabályozó rendelkezésekben külön kerül meghatározásra.].

[9] Az üzletszabályzat III/5.) pontja szerint a hitelező a Kamatváltozás I. érvényesítésére a még nem esedékes törlesztőrészek összegének megváltoztatásával jogosult, ha a mértékadó kamatláb pénzpiacra kialakult értéke eltér az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott hatályos referenciaértéktől. Ebben az esetben az új törlesztőrészek összegét a THM számításához használt képlet segítségével úgy határozza meg, hogy az új törlesztőrészeknek a mértékadó kamatláb új hatályos referenciaértékével a Kamatváltozás I. hatálybalépésének napjára számított diszkontértéke változatlan maradjon. A III/6.) pontja szerint az esedékessé vált törlesztőrészekre jutó Kamatváltozás II.-t a hitelező utólag – a hirdetményben közzétett gyakorisággal – terheli ki, amennyiben a még ki nem terhelt valamennyi Kamatváltozás II. összege legalább a hirdetményben meghatározott mértéket eléri. A szerződés megszűnésekor a Hitelező a ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás II.-t kiterheli, illetve jóváírja.

[10] Az üzletszabályzat IV/2.) pontja a kölcsönbevevő kötelezettségeként nevezte meg, hogy az egyedi kölcsönszerződésben és a kamatváltozást terhelő bizonylatokban meghatározott fizetési kötelezettségeinek legkésőbb az esedékesség időpontjában tegyen eleget.

[11] Az üzletszabályzat IV/6.) pontja tartalmazta, hogy amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt mértékadó devizanem nem magyar forint (HUF), a kölcsönszerződés devizaalapú szerződés. Ebben az esetben a kölcsönbevevő a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat vállalja.

[12] Az üzletszabályzat VIII/2.) pontja szabályozta a kölcsönszerződés megszűnését a kölcsönbevevő szerződésszegése miatti felmondással.

[13] Az I. rendű alperes az ingatlan használatbavételi engedélyének hiányára tekintettel 2007. február 7-én kérte a fizetési kötelezettsége átütemezését. A szerződő felek a kölcsönszerződést 2007. március 13-án annyiban módosították, hogy az I. rendű alperes fizetési kötelezettségét 2007. április 5-től 2015. április 5-ig terjedő időre határozták meg havi 383.926 forint, összesen 36.856.896 forint összegben.

[14] A felperes jogelődje 2007. március 14-én folyósította az I. rendű alperesnek a kölcsön 28.000.000 forint összegét.

[15] A per korábbi V. rendű alperese 2008. február 18-án elhunyt, hagyatékát a közjegyző – ide tartozott a cím6 hrsz-ú ingatlan 1/2 tulajdoni hányada – törvényes öröklés címén 1/2 arányban az örökhagyó gyermekének, a III. rendű alperesnek, 1/4-1/4 arányban az örökhagyó unokáinak, az V. rendű és a VI. rendű alperesnek adta át.

[16] 2009. augusztus 1-jétől a felperes jogelődje üzletszabályzata helyébe lépett a HITI/2009.08.01. számú üzletszabályzat, melynek X.1.a) és b) pontjai felmondási okként

határozták meg, ha a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségeit megszegi, így különösen, ha első alkalommal tizenöt napot meghaladó fizetési késedelembe esik és a hitelező által meghatározott póthatáridőben sem teljesít; illetve ha a kölcsönbevevő második alkalommal is fizetési késedelembe esik anélkül, hogy a hitelező – akár az első alkalommal is – a teljesítésre írásbeli felszólítást küldene és póthatáridőt jelölne meg.

[17] A kölcsönszerződés 2013. április 19-i módosításával a felek átütemezték az I. rendű alperes 3.412.712 forint tartozását, és fizetési kötelezettségét így határozták meg 2013. május 5-től kezdődően 2016. február 5-ig havi 368.767 forintban. Kikötötték még, hogy az átütemezés értéknapijától 0,5%-os kamatfelár kerül felszámításra, amit beépítenek a havi törlesztőrészekbe.

[18] A szerződésmódosítást a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű alperesek készfizető kezesként tudomásul vették.

[19] 2014. május 28-án a felperesi jogelőd felszólította az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű alpereseket az addig lejárt 1.063.589 forint tartozás megfizetésére, majd 2014. augusztus 19-én felmondta a kölcsönszerződét az I. rendű alperes súlyos szerződésszegése miatt [HITI/2009.08.01. üzletszabályzat X.1.a), b) pont], és felszólította az I. rendű alperest a felmondással lejárttá tett teljes, 12.666.215 forint tartozás megfizetésére. A felmondó levelet az I. rendű alperes székhelyén a III. rendű alperes 2014. szeptember 29-én átvette.

[20] A felperes jogelődje 2019. január 15-én valamennyi alperest felhívta a kölcsönszerződésből eredő összesen 13.975.240 forint tartozás megfizetésére.

[21] A cím7, .../A/7 hrsz.-ú, cím8 szám alatti raktár ingatlan kizárólagos tulajdonosa az I. rendű alperes. A cím7, hrsz.-ú, cím9 számú ingatlan 6/8 tulajdoni illetősége a III. rendű alperes, 1/8-1/8 tulajdoni hányada az V. rendű és a VI. rendű alperesek tulajdona.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

[22] A felperes keresetében egyrészt az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű alperesek egyetemleges marasztalását kérte 12.666.215 forint tőke, 2014. augusztus 20-tól 2020. december 17-ig számított 1.712.750 forint késedelmi kamat és 12.633.866 forint után 2020. december 18-tól a kifizetési járó, a mindenkor i jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésében. Kérte továbbá az I. rendű alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a jelzálogjoggal terhelt cím7, .../A/7 hrsz.-ú ingatlan 1/1 tulajdoni hányadából bírósági végrehajtás útján 12.666.215 forint és járulécai erejéig a követelését kielégíthesse. A III. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alpereseket pedig annak tűrésére kérte kötelezni, hogy a jelzálogjogával terhelt cím7, hrsz.-ú ingatlanból bírósági végrehajtás útján kielégíthesse a 12.666.215 forint és járulécai követelését, azzal, hogy az V. rendű és a VI. rendű alperesek a hagyaték erejéig a hagyaték tárgyával felelnek.

[23] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Illetékességi kifogáson túl érdemben a kereset jogalapját és összecszerűségét is vitatták, és elévülési kifogásuk is volt.

Az első- és a másodfokú határozat

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű alpereseket 12.666.215 forint tőke és 1.502.878 forint késedelmi kamat, valamint 12.666.215 forintnak 2021. január 9-től a kifizetésig járó mindenkor járó jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest annak tűrésére, hogy a felperes zálogjogosultként a marasztalás szerinti tőke- és kamatkövetelését bírósági végrehajtás útján kielégíthesse az I. rendű alperes tulajdonát képező cím10, belterület .../A/7 hrsz. alatt nyilvántartott cím11 szám alatti ingatlanból. A III. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alpereseket pedig annak tűrésére kötelezte, hogy a felperes zálogjogosultként a marasztalás szerinti tőke- és kamatkövetelését bírósági végrehajtás útján kielégíthesse a cím10, belterület hrsz. alatt nyilvántartott cím12 szám alatti ingatlanból a III. rendű alperes 6/8, az V. rendű alperes 1/8, a VI. rendű alperes 1/8 tulajdoni hányadának megfelelő arányban. Rögzítette, hogy az V. rendű és a VI. rendű alperesek a megjelölt hagyatékátadó végzéssel átadott hagyaték erejéig a hagyaték tárgyával felelnek. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[25] Az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a késedelmi kamat mértéke 2022. november 1-jétől külön jogszabályban meghatározott időpontig a 25%-os mértéket nem haladhatja meg.

[26] A jogerős ítélet indokolása a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 380. § b) pontjában írt hatályon kívül helyezési okkal összefüggésben azt rögzítette, hogy az elsőfokú eljárás során három bíró járt el; a Szegedi Járásbíróság elnöke mindkét esetben az ok megjelölésével szignálta át a pert a következő eljáró bíróra. Két eljáró bíróval szemben a Pp. 12. § a)-f) pontjában említett kizárási ok fel sem merült. Az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű alperesek egy bíró tekintetében terjesztettek elő kizárás iránti kérelmet, amelyről az eljáró bíró úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát elfogultnak. A Szegedi Járásbíróság 22.Pk.50.601/2022/5. számú végzésével a kérelmezők dr. Sz.A. bíró kizárása iránti kérelmét elutasította. A fellebbezés lényegében a kizárási kérelem elutasítása elleni panaszt tartalmazott. A másodfokú bíróság értékelte, hogy dr. B. I. tanú meghallgatása kapcsán valóban az szerepel a tárgyalási jegyzőkönyvben, hogy a perbeli szerződések felmutatásához a bíró a tanút a pulpitushoz kérte és eközben tájékoztatta arról, hogy az I. rendű alperessel kötött devizaalapú lízingszerződéshez kapcsolódó szerződések kerülnek neki bemutatásra, ezt a hibás és pontatlan tájékoztatást azonban a bíró az alperesi jogi képviselő észrevételére nyomban korrigálta. A másodfokú bíróság megítélése szerint ezért a korábbi hibás és pontatlan, de utóbb kijavított megfogalmazás önmagában nem támasztotta alá az eljáró bíró elfogultságát. Nem volt eltérően értékelhető a szakértőt kirendelő végzés tartalma sem: abban a bíró a kölcsönszerződést nem minősítette, a peres felek kérdéseit a szakértőnek az általuk indítványozott módon feltette, a 4.3. kérdést az alperesek 100. sorszám alatti beadványa III. pontjában írt indítványnak megfelelően. Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy míg a felperes keresete egyértelműen devizaalapú szerződés elszámolására irányult, az alpereseknek, bár állításuk szerint forint alapú szerződést kötöttek, az erre vonatkozó elszámolás tárgyában nem volt kérdésük a szakértőhöz. A kirendelő végzés 9. oldal 1. pontjában feltett kérdés helyes, abból az eljáró bíró elfogultságára

nem lehetett következtetni. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság – egyetértve a kizárási kérelmet elbíráló bíró álláspontjával –, hogy elfogultságot csak olyan tények, körülmények alapozhatnak meg, amelyekből objektíven következik, hogy a jogvita pártatlan elbírálása az eljárás során a fél számára nem biztosított. A fél szubjektív vélekedése nem ad alapot elfogultság miatt az eljáró bíró kizárására. Az elsőfokú eljárás során az ítélet meghozatalában nem vett részt olyan bíró, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok állt volna fenn.

[27] A fellebbezésben felhozott eljárási szabálysértések vizsgálatával sem talált megállapíthatónak a másodfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését tette volna indokolttá. Azon túl, hogy nem fogadta el az alperesek illetékességi kifogását, megalapozatlannak minősítette a fellebbezés hivatkozását a Pp. 341. § (1) bekezdésének megsértésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem sérült az ügyben az ítélet teljességének elve: az alperesek 42. sorszámú ellenkérelmére, melyben a szerződés semmisségére jogszabályba ütközés, jogszabály megkerülése és jóerkölcsbe ütközés miatt is hivatkoztak, valamint a szerződést megtévesztésre, tévedésre és tisztességtelen általános szerződési feltételekre hivatkozással is megtámadták, és kérték a szerződés 3. és 7. pontja érvénytelenségének megállapítását, az elsőfokú ítélet indokolása minden elemében kitért. Az [55] bekezdés arra, hogy a szerződés 3. pontja nem tekinthető általános szerződési feltételnek, így nyilvánvalóan annak tisztességtelensége sem vizsgálható; a szerződés 7. pontjára vonatkozó alperesi érvelésre a [70] bekezdés; a szerződés semmisségére a [69] bekezdés; a tévedésre, megtévesztésre alapított érvénytelenségre a [87] bekezdés.

[28] Az alperesek fellebbezésében is fenntartott érdemi álláspontját illetően, miszerint nem devizaalapú szerződést kötöttek, a szerződésnek az üzletszabályzat nem képezte a részét, az I. rendű alperes a tartozását túlfizette, a másodfokú bíróság egyetértett az alperesekkel abban, hogy a meghallgatott tanúk nem tudták alátámasztani a konkrét ügylet devizaalapú jellegét, azonban mivel az üzletszabályzat a szerződés részévé vált, magából a kölcsönszerződésből és az annak részét képező üzletszabályzat rendelkezéseiből [szerződés 3., 4., 7. pont, üzletszabályzat I/11., I/12.c), I/13., I/14., I/16., I/17., I/23., III/4., IV/2., IV/6. pontok] egyértelműen megállapítható volt, hogy a kölcsönszerződés nem forint, hanem svájci frank alapú, azaz az I. rendű alperesnek az árfolyamváltozásból adódóan is fizetési kötelezettsége keletkezett. Még fogyasztóktól is elvárható a szerződési feltételeket tartalmazó okiratokat áttanulmányozása, szükség esetén arra határidő kérése. Az I. rendű alperes pedig nem minősül fogyasztónak, így a gazdasági élet professzionális szereplőjeként végképp elvárható volt tőle is az előbbieken írt magatartás tanúsítása a szerződéskötés során. Az I. rendű alperes erre figyelemmel alappal nem hivatkozhatott arra, hogy az üzletszabályzat rendelkezéseit nem olvasta el, nem értette meg, illetőleg nem tudta értelmezni.

[29] A másodfokú bíróság nem találta megállapíthatónak a kölcsönszerződés érvénytelenségét az alperesek által megjelölt semmisségi vagy megtámadási okok miatt, amivel kapcsolatban visszautalt az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt – helyesnek ítélt – indoklásra. Megjegyezte egyben, hogy a garanciaszerződés elsőfokú ítéletben megjelölt kitételeinek jogszabályba ütközés miatti érvénytelenségéből sem következett, hogy a felperes jogelődje szándékosan megtévesztette a szerződéskötéskor az I. rendű alperest, vagy hogy a tévedését mindenképpen felismerhette, illetve tisztességtelenül járt el. Nem tulajdonított a másodfokú bíróság annak sem jelentőséget, hogy milyen speciális pénzügyi ismeretekre van szükség a devizaalapú kölcsönszerződés értelmezéséhez, mivel az I. rendű alperes kellő gondosság mellett igénybe vehette volna a szerződéskötéskor pénzügyi ismeretekkel

rendelkező személy segítségét, illetve mert a vizsgált szerződéstípust nem, vagy nem kizárólag pénzügyi, gazdasági vagy jogi végzettséggel rendelkező szakemberek vették igénybe.

[30] Kitért végül az ítélet az alperesek elévülési kifogásának megalapozatlanságára és a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíjmutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet ügyben irányadó tartalmára.

[31] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben azzal a pontosítással, hogy a késedelmi kamat maximumát a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendeletre figyelemmel a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet 2. §-a szerinti mértékben határozta meg.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[32] A jogerős ítélettel szemben az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet. Felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték másik eljáró tanács kijelölésével. Harmadlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, vagyis tartalma szerint a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását kérték.

[33] Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet az elsőfokú eljárásban eljáró kizárt bíró miatt a Pp. 12. § f) pontjába, 380. § b) pontjába, az alperesek ellenkérelmének ki nem merítése, a bizonyítási érdek és a bizonyítási teher szabályainak félretétele, a bizonyítékok okszerűtlenül értékelése miatt pedig a Pp. 2. § (2) bekezdésébe, 4. § (2) bekezdésébe, 156. §-ába, 263. §-ába, 265. §-ába, 266. §-ába, 279. §-ába, 316. § (1) bekezdés b), c), d) és e) pontjaiba, 341. §-ába, 346. § (4) és (5) bekezdésébe, 369. § (3) bekezdésébe, 380. §-ába, 381. §-ába, egyben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 200. § (1) és (2) bekezdésébe, 207. § (1) bekezdésébe, 209. § (1) és (4) bekezdésébe, 251. §-ába, 261. §-ába, 262. §-ába, 523. §-ába ütközően jogszabályértő.

[34] Fenntartották, hogy az ügy elsőfokú szakaszában eljáró bírók közül dr. Sz. A. a bizonyítási eljárást – a pervezetéséből és az intézkedéseiből kitűnően – úgy folytatta le, hogy előzetesen meghozta a felperesre kedvező döntését, amit az eljárás objektív adatai igazolnak. Ilyenként jelölték meg dr. B. I. tanú 2022. január 11-i meghallgatását, mivel a tanút az érvelésük szerint a bíró a meghallgatása előtt prejudikációval arról tájékoztatta, hogy az I. rendű alperessel kötött devizaalapú lízingszerződések tartoznak az alperesi jogi képviselő figyelmen kívül hagyott 2022. március 16-i kérelmének a korábbi tárgyalási jegyzőkönyv hiányos megküldése miatt; a viszontkereset elutasításának körülményeit; a 2022. június 7-i kizárási indítványt és annak tévesen értékelt, a bíró elfoglaltságát később fokozó indokát; a szakértői bizonyítás felperesre részrehajló jellegét; az így elkészült szakvélemény későbbi kiegészítését az alperesek észrevételei alapján. Állították, hogy az elsőfokú pervezetés a

meghallgatott tanúban és a szakértőben is megfelelési kényszerszerűen váltott ki, akik ezért a felperesi álláspontot igyekeztek alátámasztani. Az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt úgy fogadta el, hogy annak az alperesek javára szóló megállapításait nem értékelte, a prejudikációs kioktatás után a tanú vallomását meggyőzőnek találta. A másodfokú bíróság is egyoldalú ítéletet hozott perjogilag, amikor ahelyett, hogy észlelte volna a tanú- és a szakértői bizonyítás jelzett hibáit, iratellenesen rögzítette, hogy az alperesek az elszámolás tárgyában a szakértőhöz nem is intéztek kérdést, kirekesztette a bizonyításból a tanúvallomásokat, és végül orvosolni próbálta az elfogultságból eredő eljárási szabálysértéseket. A kizárt bíró részvételével kapcsolatos eljárási szabálysértés orvoslására azonban nincs eljárásjogi lehetőség.

[35] Az ügy érdemét tekintve előadták, hogy a jogerős ítélet nem merítette ki a felek kérelmeit, figyelmen kívül hagyta a bizonyítási érdek és a bizonyítási teher szabályait, a bizonyítékokat hiányosan és kirívóan okszerűtlenül mérlegelte. A sérült eljárási szabályok mellett érvelésük szerint anyagi jogszabálysértések is megvalósultak.

[36] Állították, hogy a felperes a jogalap kérdéskörében az okirat becsatolásán kívül bizonyítást nem ajánlott fel, ennek a terhére értékelése azonban elmaradt. A bíróságok nem bíralták el az alperesi ellenkérelmet, és nem adtak számot a bizonyítékok egyenkénti és összességükben is megtörtént mérlegeléséről sem. Elmaradt a perbeli szerződések tartalmának megállapítása, értelmezése, valamint a semmisségi, megtámadhatósági okok és a tisztességtelennek minősülő feltételek vizsgálata is. Ellenkérelmükkel szemben, amelynek lényegi eleme volt, hogy a perbeli egyedi kölcsönszerződés teljes mértékben tartalmazta a kölcsönszerződés valamennyi fogalmi elemét, miáltal az üzletszabályzat alkalmazásának nem volt helye, a jogerős ítélet a régi Ptk. 200. § (1) bekezdését és a 207. § (1) bekezdését is megsértve elmulasztotta a szerződés tartalmának megfelelő megállapítását. A régi Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint a szerződés jóerkölcsbe ütközésére alapított, de el nem bíralt védekezést illetően azt hangsúlyozták, hogy a szakértői vélemény megállapítása szerint az üzletszabályzat csak speciális elsőfokú pénzügyi ismeretek birtokában értelmezhető. A bíróságok mindezt nem értékelték, mint ahogyan azt sem, hogy a szakértői vélemény szerint a felperesi jogelőd nem tüntette fel a CHF árfolyamot az I. rendű alperes folyószámláján, aminek következtében az alperesek számára a tartozás ellenőrzése és kiszámítása lehetetlen volt. Megjegyezték egyben, hogy a szakértő jelzett megállapításával eleget tettek a bizonyítási érdeküknek: az üzletszabályzat nem volt a megállapodás részének tekinthető, mert elsőfokú pénzügyi végzettség nélkül nem volt érthető és értelmezhető.

[37] Az indokolási kötelezettség elmulasztása körében is sérelmezték, hogy elmaradt a jogerős ítéletben annak a szakértői megállapításnak a figyelembevétele, hogy amennyiben az alapszerződés szerint értelmezzük a felek közötti jogviszonyt, úgy az alperesek 1.815.312 forint túlfizetéssel teljesítették a kötelezettségüket.

[38] Kitértek arra is, hogy a 2021. szeptember 20-i előkészítő iratukban a perbeli kölcsönszerződést pontos jogszabályhely megjelölésével annak semmisségére hivatkozva kifogás útján támadták, amit a jogerős ítélet ugyancsak nem bíralt el. A megtámadás során a régi Ptk. 205. § a), b), c) és d) pontjait, valamint a 207. § (2) bekezdését megjelölve kérték a szerződés tartalmának megfelelő értelmezését úgy, hogy amennyiben a szerződési feltétel tartalma az (1) bekezdés alkalmazásával nem állapítható meg, az általános szerződés feltétel meghatározójával szerződő fél számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Hivatkoztak

továbbá a régi Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésére, de a jogerős ítélet azt sem bírálta el, holott a peres eljárás anyaga ezen rendelkezésekkel összefüggésben alátámasztotta az alperesi álláspontot: a felperes által alkalmazott általános szerződési feltételekkel összefüggésben az igazságügyi szakértői vélemény kategorikusan megállapította, hogy a perbeli üzletszabályzat kizárólag felsőfokú pénzügyi végzettség birtokában érthető és értelmezhető. Az egyedileg meg nem tárgyalta feltétel tisztességtelenségét önmagában megalapozza az is, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető. Másodlagos érvként utaltak a CHF árfolyam nyilvántartásának hiányára az I. rendű alperes folyószámláján, ami a szakértő véleménye szerint szintén oda vezet, hogy az I. rendű alperes számára a szerződés érthetetlen és lehetetlen.

[39] A jelzálogszerződésekre alapított kereset elbírálásával összefüggésben azért állították a régi Ptk. 200. § (1) bekezdésének, 207. § (1) bekezdésének, 251. § (1) és (3) bekezdésének, 261. §-ának sérelmét, mert a perfelvételi nyilatkozataik (2021. július 2-i tárgyalás, 2022. február 2-i beadvány) szerint a jelzálogkötelezettek csak az alapszerződés biztosítására vállaltak kötelezettséget, melynek tartalmát a bíróság nem állapította meg, és nem is értékelte sem a szerződéseket, sem a bizonyítékokat, aminek eredményeként az alperesek ellenkérelme nem került elbírálásra: sem a szerződés tartalma, sem a jelzálogkötelezett helytállásának terjedelme nem megállapított. Állították, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelése egyedül azt teszi megállapíthatóvá, hogy a jelzálogkötelezettek csak az alapszerződésben szereplő kölcsön és járulékal fedezetéül vállaltak tőrési kötelezettséget, és mivel az I. rendű alperes teljesített, velük szemben a felperes követelése megalapozatlan.

[40] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[41] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátaiban belül vizsgálta felül, és a megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[42] Elsőként azt rögzíti, hogy a másodfokú bíróság nem azonos jogszabályhelyre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, ezáltal az ügy nem esett a Pp. felülvizsgálatot kizáró 408. §-ának hatálya alá, ezért – a felülvizsgálatot kérő alperesek kérelmével ellentétben – nem volt szükség a felülvizsgálat engedélyezésére [Pp. 409-411. §].

[43] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerős ítélettel befejezett peres eljárásnak. A felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérés vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem

hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a Pp. követelményeinek. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló határidőn belül kell rendelkeznie. A jogerős határozat több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés, a megsértett jogszabályhellyel együtt és azzal összhangban az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés, valamint ilyen hivatkozás esetén a közzétett kúriai határozat száma és az a része, amelytől a jogerős ítélet jogkérdésben eltér, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem [Pp. 406. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés, 423. § (1) bekezdés].

[44] A Kúria megalapozatlannak találta az alperesek hivatkozását a felülvizsgálati kérelemben az ügyben elsőfokon eljáró bírák egyikének és a másodfokú bíróság egész ítélkező tanácsának az elfogultságon alapuló kizártságára [Pp. 12. § f) pont], és a jogerős ítélet ebben jelentkező jogszabálysértő jellegére.

[45] A kizárást eredményező elfogultságot olyan objektív tények, körülmények alapozhatják meg, amelyekből nyilvánvaló, hogy az adott ügyben a tisztességes eljárás követelménye, a pártatlan elbírálás nem biztosítható. A fél szubjektív vélekedése, véleménye ebből a szempontból közömbös.

[46] Jogszabálysértés nélkül értékelte az ügyben másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíró kizárásának megtagadásával szemben a fellebbezésben előadott panaszt [Pp. 17. § (4) bekezdés], a jogerős ítélet indokolásában e körben írtakkal a Kúria egyetért. A jogerős ítélet helytálló indokainak megismétlése nélkül azt emeli ki, hogy az elsőfokú eljárás jelzett hiányosságai – a tanúmeghallgatás állított hibája, valamint az alperesi jogi képviselő részére hiányosan kiadott tárgyalási jegyzőkönyv és annak utóbbi korrigálása – semmiképpen nem tették megállapíthatóvá az alperesek eljárási jogainak olyan mértékű vagy jellegű korlátozását, amely felvethette volna az eljárás tisztességes jellegének és a pártatlan elbírálás követelményének csorbulását. Nem következett más a szakértői bizonyítás ügybeli jellemzőiből sem. Azon túl, hogy a bíróság maga is jogosult kérdéseket feltenni a szakértőnek, és mellőzni is jogosult a felek által indítványozott valamely kérdés feltételét [Pp. 308. § (2) bekezdés], rámutat a Kúria, hogy a bizonyítás, így a szakértői bizonyítás lefolytatásának szükségszerű sajátja, hogy a bíróság előzetesen azonosítsa a felek között egyébként vitás jog- illetve ténykérdéseket ahhoz, hogy a releváns, de vitatott tényekhez kapcsolódó szakkérdésben a szakértői bizonyítás megvalósulhasson. Ilyen esetben mindez szükségszerűen kitűnik a szakértőt kirendelő végzésből és a szakértő számára megfogalmazott feladatból. Ez azonban – a felülvizsgálatot kérő alperesek érvelésével szemben – szintén nem jelenti az eljáró bíró elfogultságát, ahogyan a szakértői vélemény hiányos vagy homályos voltának megítélése, illetve az ilyen szakvélemény kiegészítésének elrendelése sem. Nem volt elfogultságot megalapozó oknak tekinthető [Pp. 12. § f) pont, 15. § (2) bekezdés] az eljárást befejező határozat indokolásában megjelenő bizonyítékértékelő munka vagy az indokolás egyéb tartalma sem.

[47] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt további jogszabálysértéseket nézve a Kúria leszögezi, hogy a felülvizsgálati kérelem lényegében az ott megjelölt eljárási szabálysértéseken alapult, amelyekkel összefüggésben hivatkoztak egyben a felülvizsgálatot kérő alperesek az általuk megjelölt anyagi jogszabálysértésekre is, de anélkül, hogy a régi Ptk. bármely általuk megjelölt rendelkezésének a normatartalomtól eltérő, ezért jogszabálysértő értelmezését állították volna a felülvizsgálati eljárásban.

[48] Az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és V. rendű alperesek álláspontjától eltérően nem vezet az indokolási kötelezettség megsértéséhez, ha az ügyben másodfokon eljáró bíróság határozata indokolásában külön nem tér ki az ügyben releváns, akár a fellebbezésben is felhozott kérdésekre, hanem csupán visszautal az elsőfokú ítélet általa helyesnek talált és elfogadott indokaira. A Pp. 346. § (5) bekezdésében megfogalmazott elvárás – természetéből adódóan – sajátosan alakul ugyanis másodfokú felülbírálat eredményeként, amennyiben a másodfokon eljáró bíróság akár csak részben is egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával és a határozatában megfogalmazott jogi indokokkal. Ez esetben ugyanis elegendő a másodfokon eljáró bíróságnak pusztán utalni a határozatában azokra az elsőfokú határozatban rögzített indokokra, amelyekkel egyetért, miáltal az elsőfokú ítélet indokolása a vonatkozó részében lényegében részévé lesz a másodfokon meghozott határozat indokolásának is [Pp. 386. § (4) bekezdés]. Jelen ügyben is ez történt: az elsőfokú ítélet a perbeli kölcsönszerződés létrejöttén és tartalmának mibenlétén túl állást foglalt az alperesek érvénytelenségi kifogásáról egyenként annak jogcímei szerint is. Kitért az elsőfokú bíróság az ítélete [55] bekezdésében az üzletszabályzat megismerésére és elfogadására vonatkozó szerződéses kikötés természetére és megítélésére; a devizaalapú kölcsönszerződés – mint szerződéstípus – jogszabályba, jóerkölsbe ütköző, uzsorás, illetve lehetetlen szolgáltatásra irányuló vagy színlelt jellegének kérdésére; a szerződéses feltétel tisztességtelenségére alapított védekezéssel szemben a kirovó pénznem („a mértékadó devizanem: CHF”) kikötésének érvényességére, és a tévedés, illetve a megtévesztés ügyben nem bizonyított jellegére {[69]-[70], [87]-[88] bekezdések}. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően – ahogyan azt a [71] bekezdés kifejezetten így emelte ki – a másodfokú bíróság osztotta az előző körben az elsőfokú ítélet jogi álláspontját, miáltal annak indokolását nem kellett megismételnie. Külön rögzítette ezen felül a másodfokú ítélet, hogy megalapozatlannak találta az alperesek arra vonatkozó érvelését, hogy a vizsgált devizaalapú szerződés értelmezéséhez szükséges pénzügyi-gazdasági ismeretek meglétének függvénye lenne a szerződés érvényessége. A felülvizsgálati kérelem álláspontjától eltérően nem eredményezte a Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmét az sem, hogy a jogerős ítélet nem tért ki a szakvélemény forint alapú szerződésre modellezett számításaira, hiszen az eljáró bíróságok devizaalapú kölcsönszerződés létrejöttére következtettek az ügyben.

[49] Rámutat egyben a Kúria az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján arra is, hogy az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye azt a minimális elvárást fogalmazza meg a bírói döntésekkel szemben, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kell kellő alapossággal megvizsgálnia, valamint annak értékeléséről határozatában számot adnia. Az indokolt hatósági döntéshez való jog viszont nem jelenti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelje [7/2013. (III. 1.) AB határozat].

[50] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem sérült az ügyben az ítélet teljességének elve (Pp. 341. §) sem.

[51] A felülvizsgálati kérelemnek a [38] bekezdésben ismertetett tartalmával szemben az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű alperesek érdemi ellenkérelmében előadott érvénytelenségi kifogás lényege – annak tartalma, logikája szerint – abban foglalható össze, hogy az alperesek álláspontja szerint az egyedi kölcsönszerződés 3. és 7. pontjaival szemben a kölcsönszerződés további része, kiemelten a törlesztési táblázat és az I. rendű alperes aszerint alakuló összes törlesztési kötelezettsége teljes egészében meghatározottnak minősült a kölcsönszerződésben, amittől eltérően az utaló szabállyal jelentőssé tett üzletszabályzat az I. rendű alperes további fizetési kötelezettségét vetette fel. Emiatt állították a felperes tudatos megtévesztő és tisztességtelen eljárását, amellyel félrevezette az I. rendű alperest a szerződéskötéskor, és ez az, ami jóerkölcsbe ütközővé teszi a perbeli kölcsönszerződést. Az ellenkérelem így utalt a szerződés 3. és 7. pontjait illetően a régi Ptk. 209. §-ára, továbbá a régi Ptk. 207. § (2) bekezdésében írt értelmezési szabály jelentőségére (2021. szeptember 21-i irat).

[52] A felülvizsgálatot kérő alperesek viszont úgy hivatkoztak ellenkérelmük el nem bírált jellegére a felülvizsgálati eljárásban {[38] bekezdés}, hogy azt nem az érvénytelenségi kifogásuk előzőekben ismertetett tartalma szerint – nem az elsőfokú eljárásban előadott nyilatkozatuknak megfeleltethetően – vezették le. Érdemi ellenkérelmük kimerítésének hiányát – perjogilag is inadekvát tartalommal – nem a perfelvételi nyilatkozatuk, hanem a bizonyítási eljárás eredményének, konkrétan a szakértői vélemény számukra szerintük kedvező megállapításainak mellőzése miatt állították.

[53] Az elsőfokú eljárásban ténylegesen előadott tény- és jogállításaik elbírálásának hiánya miatt az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű alperesek nem támadták a jogerős ítéletet [Pp. 199. § (2) bekezdés b) pont, 7. § (1) bekezdés 1. pont], ami kizárta a felülvizsgálati eljárás már ismertetett korlátai miatt, hogy a Kúria figyelembe vegyen a felülvizsgálati kérelemben elő nem adott jogszabálysértést. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból pedig nem volt megállapítható az érdemi ellenkérelem kimerítésének hiánya.

[54] Nem vezetett az ítélet teljességének sérelméhez az sem, hogy az ügyben eljáró bíróságok mellőzték a régi Ptk. 207. § (2) bekezdésében a szerződések értelmezésére adott kiegészítő szabály alkalmazását. Ítéleteik indokolásából ugyanis világosan kitűnik, hogy az első- és a másodfokú bíróság a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésének alkalmazásával – vagyis aszerint, hogy a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint miként kellett azt értenie – megállapíthatónak találta a perbeli kölcsönszerződés tartalmát, a vitás tartalmú általános szerződési feltételekre kiterjedően. A bíróságok tehát szükségtelennek ítélték a régi Ptk. 207. § (2) bekezdésének további – az általános szerződési feltétel meghatározójával szerződő fél (vagy a fogyasztó) számára kedvezőbb értelmezésre mutató – szabályát, amelyet a törvény arra az esetre intézményesít, ha az általános szerződési feltétel (vagy a fogyasztói szerződés) tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen.

[55] A felülvizsgálati kérelem álláspontjától eltérően nem eredményezte sem a Pp. 265. § (1) bekezdésének, sem pedig a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmét, hogy a jogerős ítélet a felperes bizonyítási érdekébe tartozóan a csatolt okiratok – kiemelten a konkrét szerződés megkötését megelőző hitelkérelem, annak elfogadása, majd az egyedi kölcsönszerződés és a

részévé vált üzletszabályzat – együttes értékelésével, az azokban foglalt tartalomnak megfelelően bizonyítottanak ítélte a kereset alapjául megjelölt devizaalapú kölcsönszerződés létrejöttét. A vizsgált okiratokból nem lehetett kizárólag egy, de a jogerős ítélet álláspontjától eltérő következtetésre jutni. A rendelkezésre álló okiratok tartalma – sem egyenként, sem együttes értékeléssel – nem zárta ki az ügyben eljáró bíróságok bizonyítékértékelő munkájának eredményét, amely ezért sem a kölcsönszerződés részévé vált üzletszabályzatot, sem pedig a jogügylet tartalmának (devizaalapú jellegének) megállapítását illetően nem volt kirívóan okszerűtlennek minősíthető.

[56] A jogerős ítélet a jelzálogszerződésekre alapított keresetet elbíráló részében a felülvizsgálati eljárás már ismertetett korlátai miatt ugyancsak nem volt jogszabálysértőnek tekinthető. A felülvizsgálati kérelem ugyanis olyan okból állította ebben a körben a Pp. és a régi Ptk. megjelölt rendelkezéseinek megsértését, amelyre nem hivatkoztak az alperesek az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésükben. A másodfokú eljárásnak a fellebbezés ilyen tartalma nélkül nem volt tárgya annak vizsgálata, hogy a jelzálogkötelezettek az I. rendű alperes egyedi kölcsönszerződésben meghatározott fizetési kötelezettségéért vállaltak volna egyedül helytállást. Olyan jogszabálysértés, ami nem volt tárgya a fellebbezési eljárásnak, a felülvizsgálati eljárásban sem vizsgálható.

[57] Mindebből következően a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértés nélkül következtetett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megalapozottságára a keresetnek helyt adó részében.

[58] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[59] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felülvizsgálatot kérő alperesek kötelesek megfizetni a felperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 405. § (1) bekezdése, 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj áfával növelt összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) és b) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

A jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét csak olyan tény- vagy jogkérdés vetheti fel, amely felmerült az első- és a másodfokú eljárásban.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró